

Brandväsendet i mörsilbygden.

1879 inrättades brandväsendet i mörsilbygden i och med att den s. k. Kyrksprutan inköptes.

Brandmännen handplockades av kommunalstämman som hade att tillsätta tre sprutchefer, fyra slangförare, 12 pumpare samt två förmän för vattenhämtning.

Nästa anmärkningsvärda fas i Mörsils brandskyddshistoria kom i början av 1940-talet då kommunens första brandstation inrättades. Det var en privathandlare i byn "Petter på bua" som upplät en uthusbyggnad för ändamålet.

Enligt kommunala protokoll skulle lokalhyran stiga till 200 kronor per år och därtill kom kostnader för iordningställande av lokalen.

Mörsils frivilliga brandkår.

Den frivilliga brandkårens chef Daniel Bixo berättar med en viss stolthet att den länge väntade brandbilen nu är i det närmaste färdig. Brandmästare Gustavsson tog häromdagen en titt på densamma och fann verket gott.

Bixo vill särskilt framhålla att det inte är något "vrålåk" utan en ändamålsenlig brandbil där alla utrymmen äro väl tillvaratagna. Och att den är välgjord det svarar de frivilliga brandbefälen Forsgren, Leffler och Ohlson för.

1950.

Mörsils frivilliga brandkår hade häromkvällen en mycket realistisk brandövning i Bye, Mörsil.

Denna övning var den tolfte i ordningen sedan i februari och en avslutningsdito för den gångna sommarens många lyckade övningar.

Mörsils frivilliga brandkår har ett 25-tal medlemmar däribland många pojkar i 20-årsåldern.

Brandkåren förfogar dessutom över flera äldre, erfarna män i befälsställning, och därav förstår man att efter alla dessa övningar börjar nu allt klaffa perfekt hos den röde hanens bekämpare i Mörsil.

Därtill bidrar ju också naturligtvis alla moderna eldsläckningsattiraljer som brandkåren nu förfogar över.

För den senaste övningen hade brandchefen Daniel Bixo ställt sin gård till förfogande. Förutsättningen för övningar var den att ladugården hade antänts.

Befälet över brandkåren fördes av vice brandchef Sven Olsson och intresserade åskådare var bl. a. kommunens brandstyrelse.

På 5 minuter var kåren samlad vid brandstation och om ytterligare 20 minuter hade man vatten i stora slangen. Ett bra resultat när man vet att avståndet till branddammen var över 350 meter.

Det hela gick väloljat, både räddningen av den i fara stadde "gubben" samt utrymningen av korna ur den övertända ladugården medan bengaliska eldar upplyste gårdsplanen.

Efter lyckligt överstånden "släckning" bjöd sedan brandchefen med fru på kaffe och vid detta angenäma avbrott i kvällens övning diskuterades med den närvarande brand- styrelsen om en eventuell övergång från frivillig brandkår till s. k. borgarbrandkår.

Genom en sådan omändring kommer ju även manskapet i kåren i åtnjutande av en liten ersättning för sitt arbete. Men därtill följer ju även större skyldigheter gentemot brandkåren från manskapets sida.

Brandstyrelsens ordf. Hjalmar Fernström fann inte tiden nu vara lämplig för en övergång till borgarbrandkår utan ansåg att frågan bör få vara vilande till efter kommunsammanslagningen.

Däremot rådde han brandkårens medlemmar att ingå till de kommunala myndigheterna med begäran om viss ersättning för sitt arbete. Och det torde väl inte vara ur vägen att manskapet får en liten ersättning för sitt uppoffrande arbete i samhällets tjänst.

Mörsils frivilliga brandkår.

1950.

En för brandskyddet brännande fråga i Mörsil är en ny lokal för brandbil och övriga släckningsattiraljer.

Den lokal som nu står till förfogande är ytterst bristfällig och på tok för trång.

Utredning i denna fråga är i gång och det är att hoppas att den löses inom en överskådlig framtid.

Bland övriga brandskyddsfrågor, som väntar på sin lösning, kan nämnas byggandet av branddammar på ett flertal platser inom kommunen.

Mörsil har under en lång följd av år förskonats från större eldhärjningar men man vet inte vad framtiden bär i sitt sköte.

Ett väl förberett brandskydd skänker emellertid trygghetskänsla åt bygdens befolkning. F-son.

Två röda brandbilar och en brandspruta av fabrikat Albin inrymdes på 1950-talet i ett upplåtet lastbilsgarage centralt beläget i Mörsils stationssamhälle.

Ocke bys, Mörsil, stolta brandförsvaret bestod av en uttjänt barnlekstuga som brandstation.

Eldsläckningsattiraljerna bestod av en tvåmansdriven handspruta vars fem meterslang för det mesta läkte.

Ja, det tog åtminstone fem minuter innan vattnet hade s. a. s. tätat densamma. Lekstugan och brandstationen njuter numera sitt otium som utedass vid en sportstuga.

Äggfors AB trämassfabrik i Mörsil drabbades under sin tid (1915-1973) av många bränder och brandtillbud.

Det är känt att bolaget från 1940-talet hade brandutrustning i beredskap i en lokal vid fabriken, bl. a. en motorspruta av fabrikat Albin.

Disponenten Tor Prydz var ansvarig för industribrandkåren. Vilka arbetare som ingick i brandkåren och vilken beredskap de hade återstår att utröna.

Taget från pärmen om Mörsils Brandkår av Bengteric Larsson.